

Kære familie og venner

Ferien er næsten slut – og det trænger sig på med at få skrevet årets kapitel i vores familiekrønike. Juleaften er afholdt i Bukkerup, men næste år har vi lovet ungerne, at det bliver her på matriklen. Det er også ved at være på høj tid, hvis det skal nås, inden de begynder at flytte hjemmefra...

2013 var i meget høj grad ombygningsår, men vi er til gengæld meget, meget tæt på målet. Indendørs er overtaget taget fuldt i brug, og med ungerne elektriske instrumenter og Valdemars nye hifi, er vi især glade for de lydisolerede døre. Rummene er trods alle skrånede vægge rummelige og velindrettet, så der er fuld valuta for alle rummeter. Vi er med andre ord ved at dukke op til overfladen igen efter ca. 2 års ombygning, så nu håber vi meget, at vi kan genoptage et mere socialt liv – og at I stadig hænger ved og har lyst til at komme og se os og de nye herligheder. Vi tyvstartede i efteråret med gymnasiekliken, og Valdemar har det sidste halve år benyttet festloftet nogle gange – senest til at fejre nytårsaften. Spændende om det bliver sidste gang, han kommer til at rydde op efter en fest deroppe med en løvrive...

2013 blev også året, hvor [CISV](#) blev vores nye "kultur". Vitus og Valdemar var begge på [Step Up Camps](#) i sommer, og i efterårsferien var alle 3 drenge på en kort camp i Ålborg. Da CISV Fyn lokalforening i realiteten var underdrejet pga. mangel på bestyrelsesmedlemmer, er Valdemar og jeg gået ind i genrejsningsarbejdet. Det går foreløbigt så godt, at vi til næste sommer sender 3 delegationer af sted til Norge (11-årige), Mexico (14-årige) og Nykøbing Falster (15-årige). Mødet med foreningen har også bragt en ny, god og nær ven til os alle 6. Sune, der til daglig er lærer, er gået ind i vores hjerter med træsko på, og han går til tider under pseudonymet *kultlederen* herhjemme. Vi kan slet ikke få armene ned over CISV konceptet og glæder os til mange udviklende oplevelser for vores børn ude i verden i de kommende år og for os selv som frivillige, når Fyn i fremtiden skal modtage børn fra hele verden til større og mindre camps.

Vores Gumozo-kunstprojekt skal snart for alvor til at indledes. Vi var så småt ved at påbegynde det, da Bodil kom i vejen. Vi har nogle gange joket med, at drengene måske i teenage-årene ville kravle ud/ind af vinduerne, men at de nye ovenlysvinduer skulle bestiges af Bodil, kom nu alligevel lidt bag på os – og især Valdemar, der i fuld firspring kom ned fra sit værelse, da det knagede, bragede og ruskede i hele tagkonstruktionen ved klatretræets kollision med murværk og tag. Vi var

lykkelige over vores nye faste undertag – det reddede formentlig kvisten fra et større sammenbrud. Nu afventer vi besøg af en professionel træfælder, der skal fjerne de 2 stammer, der pryder facaden og fælde resten af den skamferede tuja. Derefter kan vi konstatere omfanget af skader på tag og kvist og få det udbedret.

Christiane (9) vokser og vokser – i højden og med opgaven at blive et selvstændigt individ, der kan lukke munden på drenge og unge mænd i familien. Og det gør hun af og til så eftertrykkeligt! Kort før jul havde Christiane en forhandling med Valdemar om at købe hans iPod Touch brugt. Det var en dygtig og veludført forhandling (fra begge parter), og især var Christiane dygtig til at få forhandlet 10 dages opvask-fri med i prisen. Christiane begyndte i februar til ridning efter en lang overtalellesproces. Jeg turde ikke komme i nærheden af de store dyr, så Christiane skal klare det hele selv. Det gik fint i mange måneder på ponyerne Yoyo og Fie, indtil Christiane kom på galophold og var dygtig nok til en større hest. Nu rider hun på Silla, som er så stor, at Christiane har svært ved at læne sig op af hende og rense baghove. Så jeg (og Rasmus) har nu prøvet at rense hove... Christiane er ved at vågne op som tweenie. Christiane ELSKER, når tøj mm. er *funky*, og når garderoben skal fornys med (arvet eller nyt)

Se billederne i større format på <http://jul.juelenemaerke.dk/> - og flere billeder på <http://billeder.juelenemaerke.dk>

tøj, er hun stilsikker uden at tøve. Hun har vundet en halskæde i en tegnekonkurrence og behovet for smykker vokser. Christiane har fået engelsk i skolen og lapper engelsklektierne i sig – Jeppe, den nyuddannede lærer, kan nogle tricks med motivation og giver bl.a. film, Youtube-videoer og nedskrivning af citater for. Genialt! Tværfløjten er pakket væk, men i skolebandet spiller Christiane en del bas, så hun snakker om at gå til det fremover. Ellers er det veninder, svømning og gymnastik – og selvfølgelig ridning, hvor det første ridestævne indbragte en 4.- og en 2. plads.

Hannibal (10) har som nytårsforsæt selv at finde sin mobil og iPod, når de er væk. I løbet af året har de været væk mange

gange. Jeg har fx fundet mobilen efter ca. 1 måned i et par bukser, der ikke var smidt til vask, i en jumpsuit på vej ud af vaskemaskinen (mobilen overlevede og virker stadig), mens iPod'en blev fundet på skrivebordet lige ved siden af computeren og senest på Valdemars værelse. Hannibal arbejder på at automatisere at lægge begge til opladning HVER aften, så det maksimalt er en dags gøre og laden, der skal trævles baglæns. I sommerferien var vi på Hannibals 10-års tur til Paris. Det var en sand

fornøjelse at rejse med de to yngste, og vi nåede et action-præget og alsidigt kulturelt program fra Disneyland over Eiffeltårnet til d'Orsay, La Defence osv. osv. Hannibal skal også i næste sommerferie rejse – det bliver på [Børneby Camp](#) med CISV i Norge i 4 uger. Det bliver spændende synes Hannibal – og han glæder sig også meget til at tale engelsk med børn fra 7-8 andre lande i verden. Hannibal valgte at begynde til elbas, og vi har været så heldige, at han og Valdemar spiller ved samme lærer i umiddelbar forlængelse af hinanden. Det har været godt for Hannibals musikglæde og praktisk, at de kan skifte, når det er naturligt i løbet af de 45 min undervisning, de har tilsammen. Hannibal fortalte stolt efter sidste time, at han har slået begynderrekorden med at nå at spille flest julesange – vi håber engagementet bider sig fast. Hannibal spiller også i skoleband og er blevet hjælpetræner i gymnastikforeningen på holdet

med indskolingsdrengene. Det trives han med (og er vist også helt tilfreds med, at det kan erstatte selv at gå til springgymnastik). Hannibal er måske i gang med sidste år til svømning og er erklæret foreløbig "udlært" på ski.

Vitus' (14) går på [Ringe Efterskole](#) og har travlt med at frigøre sig fra hjemmet! Vitus har på alle planer haft et år i RIVENDE udvikling og med mange rejse-oplevelser! I påsken var han med Ungdomsskolen i Paris og havde den storslåede oplevelse, at hans kuffert ikke ankom før sidste aften. Det tog Vitus i stiv arm, og vi var glade for vores rejseforsikring, og at Vitus havde et Mastercard med. Vitus havde shoppet fine ting, og forsikringen refunderede alt. I maj måned skulle Vitus på dannelsesrejse til Rom med mormor og morfar. Morfar blev desværre forhindret i at rejse pga. kemobehandling, men jeg kom med i stedet, og vi havde en fin oplevelse 3 generationer sammen – selv om Vitus ikke lagde skjul på, at rejsefællerne på pariserturen

var en del sjovere... I juni tog Vitus så for alvor ud i verden, da han rejste en måned til Pune i Indien på Step Up Camp med CISV. Forårets 5 planlægnings-weekender i den danske delegation bar i høj grad frugt, og Vitus voksede kolossalt med den sociale opgave i løbet af foråret og på selve campen. Han

var totalt klar til en drømmestart på Ringe Efterskole i august. Mens Vitus spillede i cirkusorkester i Flik Flak, fik han dog en ret voldsom byld i knæet. Drømmestarten var i fare for at blive til noget af et mareridt, da bylden

indeholdt multiresistente stafylokokker (MRSA) fra Indien og betød, at Vitus hverken måtte sove og bade sammen med nogen eller være fysisk aktiv. IKKE en fed start på en gymnastikefterskole!! Vitus og Ringe Efterskole håndterede det fantastisk, og selv et genudbrud i september måned kunne ikke knække Vitus. I en periode var der tæt på uendeligt mange maskifulde sengetøj og håndklæder, men Vitus er nu erklæret rask og skal kontrolpodes til april. Derefter er han klar til en ny Step Up i Mexico i slutningen af sommerferien – han glæder sig til det, selv om han p.t. dyrker nuet på efterskolen og ikke skænker fremtiden mange tanker. Vitus glæder sig til 15-års festen, som vi afholder 5. april, og vi glæder os til at kunne hylde vores prægtige, unge (verdens)mand til en brag af en fest!

Valdemar (16) går i 2.g og er nu halvvejs gennem gymnasietiden. Ud over faglige konkurrencer i [matematik](#) og [kemi](#), giver Valdemar den bl.a. gas med kemiske eksperimenter... Han har netop sammen med Rasmus konstrueret et destillationsanlæg, der skal bruges til at destillere slatter fra fester. Sammen med en klassekammerat har han også et projekt i gang med at fremstille hindbærsmag, som skal hældes i det destillerede sprit/sprut. Det vil frembringe skønne hindbærshots til næste fest – et ædelt genbrugsprojekt ifølge Valdemar (og Rasmus der stolt og villigt vejleder). Valdemar tog i sommer af sted til El Gouna i

Egypten med CISV 3 dage efter militærkuppet og Mursis afsættelse. Vi fulgte nyheder og Udenrigsministeriets rejsevejledning i døgndrift, og selv om vi aldrig var bange og utrygge (fordi vi vidste, at der ikke blev taget nogen chancer af hverken CISV Danmark eller CISV Egypten), var det GODT at tage imod delegationen igen på Odense Banegård i slutningen af juli. Det er IKKE uden en dyb og lang indånding, man sender sin 15-årige guldklump til et land i militær undtagelsestilstand i næsten 4 uger, og vi var i Paris i dagene op til afrejsen – afstanden føltes

meget længere end et telefonopkald! Valdemar har ansøgt om at komme med på en Børneby til sommer som Junior Counsellor, og det bliver spændende at få at vide, hvor i verden han skal være legeonkel i en måned. Valdemar arbejder 2 eftermiddage om ugen, og den opsparede løn er bl.a. formøblet i hifi. Pladespilleren er så skøn og vinylerne så dyre, at Valdemar fik overtalt mormor og morfar til at forære ham en stak gamle LP'er, hvis vibrationer vi nu alle kan få glæde af, når der skrues op for musikken bag den lydisolerede dør... Også guitarforstærkeren skaber skøn lyd – og ikke kun med hovedtelefoner ☺ I denne mørke tid holder fodboldholdet vinterpause, men når foråret kommer genoptages den fysiske træning – og cykelturen til gymnasiet på 28 daglige km, som Valdemar tog alene helt frem til efterårsferien. Sejt!

Rasmus og PRIDANA A/S i Hedensted er nu forhåbentligt tilpasset afsætningsniveauet af vestligt producerede printplader. Rasmus er fortsat formand i [Lokaludvalget](#) og suppleantpladsen i [BAMOK](#) er vekslet med en bestyrelsesplads her i efteråret. I disse dage rives billetterne til martsconcerten væk – medlemmerne har forkøbsret den første uge, så der er gang i indmeldelserne og opdatering af medlemsregister på daglig basis. Det er dog uden tvivl Rasmus' arbejde på huset, der har præget hele året. Rasmus har flittigt, kompetent, samvittighedsfuldt og med stor tilfredshed stille og roligt færdiggjort rum for rum. Vi er alle stolte over det resultat, Rasmus har leveret, og vi er taknemmelige for bedsteforældrehjælp på forskellige tidspunkter i processen – arbejdskraft, bagværk og rengøring! Rasmus eksperimenterer gerne – ikke kun i kolber, men også meget gerne med diverse brødotskrifter. Rasmus har også været

testpilot på Aduros udvikling af måleudstyr med tilhørende app til deres brændeovne – den slags små, hyggelige projekter passer Rasmus rigtig godt.

Jeg trives med ledelse og undervisning på gymnasiet og færdiggjorde i november et lederudviklingsforløb, jeg med min gode kollega Mette har gennemgået de sidste 3 semestre. Mon ikke det i fremtiden resulterer i mere efteruddannelse som leder? Vores nye, fantastiske rektor, Susan, tiltrådte samtidig med vores vicerektor blev alvorligt syg, og det var på alle måder en barsk, hektisk, hård, men også spændende proces, vi sammen med Susan indledte. Vores vicerektor er vendt rask tilbage, og hele skolen er på mange måder i gang med en meget spændende udvikling. Mit samarbejde med Susan (og resten af ledelsen) er en stor glæde og fornøjelse, og jeg er fuld af forventningens glæde til mit arbejdsliv i fremtiden – OK13 ikke nævnt, men heller ikke glemt. Skolebestyrelsen er i forbindelse med etableringen af Båring Børneunivers lagt sammen med Børnehusets bestyrelse og hedder nu Fællesbestyrelse. I den kommende tid betyder det, at vi skal have ombygget skolen – en sag som har været sat i bero i årene med skolestrukturdebat. I CISV Fyn er det kassererposten, jeg har påtaget mig, og som kirkesangervikar siger jeg ja, når kalenderen tillader det. Det er der, jeg har mulighed for at synge i disse år, så det værner jeg om – og nyder roen og samarbejdet med forskellige præster. Forældrerådene i Christianes og Hannibals klasser er jeg med i, og til sommer skal vi arrangere en klasseweekend i Kragelund med Christianes 3. kl. med Rasmus og forældre fra klassen. I november stod jeg med skiundertøj, varm hue, refleksvest og kaffe udenfor et forsamlingshus og hyggede mig med Vitus efterskolekammerater til deres første fest – og jeg håber, det bliver varmere til resten af årets efterskolefester, når Festlige Forældre er på vagt igen.

Hele familien tager på ski i Østrig i år – Vitus allerede i den kommende uge og resten af os til februar. I år med fætter Philip, kusine Louise og onkel Anders. Destinationen er igen Wagrain, og vi glæder os til den nye svævebane, G-Link, der forbinder de to bjerges mellemstationer – måske er det slut med at spejde efter skibusser, så vi kan koncentrere os om at halse efter vores seje skibumser?

Godt 2014 til alle! Vi håber at se rigtig mange af jer her og hos jer!

Christiane, Hannibal, Vitus, Valdemar, Rasmus og Rikke.